

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 25. VI. - 1. VII. 2018.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ ANTUN i obit. Gabrić, IGNAC, ANA i IVAN Trempetić, IVKA i IVAN Sekulić, ANA Vuger, NEVENKA i JOSIP Pupek, IVAN, JOSIP i CILA Dutković, PETAR i KLARA Trempetić, STJEPAN i BARICA Petljak, VINKO Petljak, LUKA, RUŽA i obit. Fišter, MARTIN i KATICA Trempetić, MARICA Šimunjak, NINA god., LUKA, FRANJO, TEREZIJA, KATARINA i MILAN Marković
SRI.	u 17.00 sati	+ MLADEN god. FRANJO PopovićIGNAC, MARICA i obit. Fiolić
ČET.	u 17.00 sati	– nakana
PET.	u 17.00 sati	+ PETAR Kemfelja, STJEPAN Štimac god., PETAR, VINKO i ANASTAZIJA Blažinović, ANKA Pršnjak, STJEPAN i MARICA Domenkuš, MARA Lažeta god., PETAR Markovinović
SUB.	u 17.30 sati	– Vjenčanje
NED.	u 9.15 sati	– Župna

OBAVIJESTI:

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ svete mise nedjeljom su u 9.15 sati.

U našem susjedstvu, župa Kašina u petak slavi PETROVO, a imaju trodnevnicu u utorak, srijedu i četvrtak, zbog toga će misa ondje biti u srijedu, četvrtak i petak u 17.00 sati.

Na našoj crkvi, nakon što je restaurator obrađivao okvire prozora i vrata, sada se pomalo žbuka.

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za Nerođene.

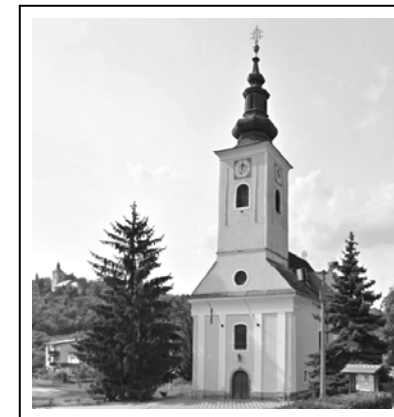
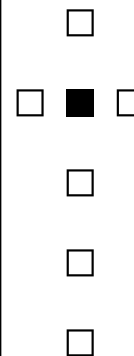
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 480
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

**Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XIV, broj25(701)
24. lipnja 2018. godine**

ROĐENJE IVANA KRSTITELJA (Lk 1,57-66.80)

Elizabeti se navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina. Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu se s njome. Osmoga se dana okupe da obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca - Zaharija, no mati se njegova usprotivi: »Nipošto, nego zvat će se Ivan!« Rekoše joj na to: »Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao.«

Tada znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. On zaiska pločicu i napisao »Ivan mu je ime!«

Svi se začude, a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga. Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući se: »Što li će biti od ovoga djeteta?« Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime.

Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred Izraelom.

Komentar

Nov poziv traži i novo ime. Ivan je trebao navijestiti da Bog sve čini novo. Zato nije trebao primiti ni ime svoga oca, kako je to bio običaj u starini. Njegovim će se imenu svi čuditi. Ono znači: „ Bog daje milost“

MIRIS

U svakom djetetu ostane miris Boga. Zašto se toliko žurimo da ga izbrišemo?

Jednoga hladnoga jutra u bolnici je prije vremena rođena djevojčica s brojnim poremećajima. Bilo je to slično stvorenje, a njezini su roditelji bili duboko potreseni kada je liječnik rekao: „Vjerojatnost da će preživjeti vrlo je mala. Samo deset posto je moguće da preživi noć, ali ako i preživi, sigurno je da će cijeloga života imati velike posljedice.“ Otac i mati su se ledili od straha slušajući liječnika koji je objašnjavao koje će sve probleme imati djevojčica. Neće moći hodati, a bit će gluhonijema, slijepa, mentalno zaostala i još mnogo toga. Majka, otac i njihov petogodišnji sin željno su očekivali djevojčicu, a sad su bili suočeni sa činjenicom da će se njihova očekivanja zauvijek raspršiti. K tomu su se pojavili toliki problemi. Nervni sustav djevojčice nije se razvijao. Bio je po nju opasan svaki dodir, poljubac, zagrljaj. Nitko, ni njezini najbliži nisu joj smjeli iskazivati ljubav, morali su izbjegavati svaki dodir. Svi troje su se uzeli za ruke i molili stojeći u obliku malog srca u velikoj bolnici: „Svemogući Bože, Gospodaru života, učini ti što mi ne možemo učiniti: pobrini se za malu Dijanu, privini je na svoje srce, zagrli je da osjeti svu našu ljubav.“ Dijana, drhtavi smotuljak, počela se micati. Sljedećih je tjedana postupno dobivala na težini i napredovala. Dva mjeseca kasnije njezini su je roditelji mogli prvi put zagrliti. Pet godina kasnije Dijana je bila vedra djevojčica koja je s povjerenjem gledala u budućnost, a želja za životom u nje je sve više rasla. Znakova tjelesnih i duševnih poremećaja nije bilo; bila je posve normalna, živahna i pametna djevojčica. No to nije kraj priče.

Jednog sparnog poslijepodneva u parku nedaleko od kuće, dok je njezin brat s prijateljima igrao nogomet, Dijana je sjedila u maminu krilu. Brbljala je kao i obično o svemu, a onda odjednom zašutjela. Stisnula je ruke kao da nekoga grli i upitala mamu: „Osjećaš li?“

Mama je u zraku osjetila miris nadolazeće kiše i rekla: „Da, uskoro će pasti kiša.“

Malo nakon toga, Dijana je podigla glavu i trljajući ruke povikala: „Ne, miriše po njemu. Miriše kao kad te Bog jako zagrlji.“

Mama je briznula u plač, a djevojčica se izvukla iz njezina krila i otrčala se igrati s drugom djecom.

Potvrdila je ono što je žena dugo nosila u svom srcu. Dok god je bila u bolnici boreći se za život, Bog se brinuo za malenu. Često ju je grlio, tako da je njegov miris ostao utisnut u Dijanino pamćenje.

U svakom djetetu ostane miris Boga. Zašto se toliko žurimo da ga izbrišemo?

Bruno Ferrero

DAROVI ZA CRKVI

1. ANI DROŽĐAN	Prigorska 89b, Prekvršje	100 Kn
2. N. N.	Vugrovec	200 Kn
3. MARICA FIŠTER	A. Šenoe 36, Vugrovec	100 Kn
4. Obitelj GRLJAK	A. Šenoe 53, Vugrovec	200 Kn
5. Obitelj OBROVAC	Banov brijeg 2, Vurnovec	200 Kn
6. BARBARA JAKUŠIĆ	Vurnovečka 13, Vurnovec	200 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala!

BRIGE OSTAVITI PRED VRATIMA!

Jednom sam angažirao stolara da mi pomogne renovirati staru poljsku kuću, a upravo mu je bio završio prvi težak dan na poslu. Pukla mu je guma pa je izgubio jedan sat rada, električna pila mu je otkazala, a sada mu se stari kamionet odbijao pokrenuti. Dok sam ga vozio kući, sjedio je ozbiljan u kamenoj tišini. Na dolasku pred njegovu kuću, pozvao me da upoznam njegovu obitelj. Dok smo hodali prema vratima, nakratko je zastao ispred malog stabla, dodirujući vrhove njegovih grana s obje ruke. Prije nego što su se vrata kuće otvorila, on se nevjerojatno transformirao. Njegovo preplanulo lice zasjalo je osmijesima te je zagrlio svoje dvoje male djece i supruzi dao poljubac.

Ostao sam bez teksta i nisam imao snage ništa ga pitati. Zatim me je otpratio do automobila. Prošli smo pokraj stabla, a ja sam gorio od znatiželje. Jednostavno, nisam izdržao i pitao sam ga što je to što sam maloprije vidio. "Oh, to je moje 'stablo briga', odgovorio je. Znam da ne mogu izbjeći probleme na poslu, ali jedno je sigurno, ti problemi ne pripadaju kući, mojoj ženi i djeci. Zato ih samo objesim na stablo svake večeri, prije nego što uđem u kuću. Ujutro kad krenem na posao ponovo ih uzmem." Na trenutak zastane. "Ali smiješno je," nasmije se, "kad u jutarnjim satima dođem kako bi ih ponovo pokupio, nema ih ni približno onoliko koliko se sjećam da sam objesio večer prije."